

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

The Factor Affecting to Achievement with Management on High School in Phetchaburi
Province ,High School Educational Service Area Office 10

วัชรพงษ์ น่วมมะโน (Watcharapong Noummano)^{*}

กาญจนา บุญส่ง (Kanchana Boonsong)^{**}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) ระดับความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง และครูผู้สอน 274 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย รวม 296 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านครู อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผู้บริหารและด้านนักเรียน อยู่ในอันดับต่ำสุด
2. ความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากร อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริหารและสนับสนุนโรงเรียน และด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน อยู่ในอันดับต่ำสุด
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านครู และด้านผู้บริหาร ประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 71.50

คำสำคัญ : ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านนักเรียน และความสำเร็จในการบริหาร

^{*} นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (Master of Education in Educational Administration Phrtchaburi Rajabhat University)

^{**} อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (Advisor of Master of Education in Educational Administration Phrtchaburi Rajabhat University)

Abstract

The purposes of this research were to study; 1) the level of factors affecting to achievement of management of school, 2) the achievement level of high school's management and, 3) the factor affecting to achievement with management on high school in Phetchaburi Province, high school educational service area office 10. The sample groups with the random sampling method were 22 the directors, 274 teachers with Simple Random Sampling, all to respondents were 296 respondents. The instruments score collecting the data was a questionnaire was 5 rating scale. The statistics used in the data analysis were frequency, percentage and mean standard deviation and the multiple regression analysis.

The research results were as follows:

1. The factors affecting to achievement with management on high school, the overall were high level when it was considered with each parts; teacher were high level, the second was the director and the developmental quality of students was low level.

2. The achievement with management on high school, and overall aspects were high level. When considered with each aspects the developmental officers was high level, the second was management and supporting of school and development of student were low level.

3. The factors affecting to achievement with management on high school in Phetchaburi Province, high school educational service area office 10 was follow as ; students, teachers, and the director the performance prediction value of 71.50 %

Keywords: the factor of teacher, the factor of management, the factor of students, and the achievement of management

บทนำ

การจัดการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษา จะต้องพัฒนาคนให้มีความสามารถควบคุมภาวะวิกฤตเศรษฐกิจได้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาไว้หลายมาตรา โดยเฉพาะมาตรา 43 ได้กำหนดสาระสำคัญว่า “รัฐจะต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี อย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และไม่เก็บค่าใช้จ่าย” และมาตรา 81 ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้สถานศึกษาของรัฐจัดการศึกษาให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้อง พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ” ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ.2553 มีสาระสำคัญในมาตรา 6 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมในมาตรา 8 ยังระบุว่า การจัดการศึกษา

โดยยึดหลักการศึกษาดลอดชีวิต สำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553 : 5)

จากบทบาทหน้าที่และความสำคัญของสถานศึกษา แสดงให้เห็นว่า ในการบริหารกิจการของสถานศึกษานั้น สิ่งที่มีความสำคัญในการที่จะนำนโยบายทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษาและกระบวนการบริหารของสถานศึกษาเป็นสำคัญ โดยที่พฤติกรรมตามกระบวนการบริหารของสถานศึกษาจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวและส่งผลถึงคุณภาพหรือไม่มีคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งหมายถึงความมีประสิทธิภาพของสถานศึกษานั้นเอง (วันเพ็ญ เจริญแพทย์, 2545 : บทคัดย่อ)

อย่างไรก็ตามการบริหารจำเป็นที่จะต้องมึลักษณะความเป็นศิลปะ ไปพร้อมกับการอาศัยทรัพยากรการบริหารหรือปัจจัยการบริหารเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญขององค์กร ซึ่งปัจจัยการบริหารที่สำคัญประกอบด้วย 3 ปัจจัย 1) ปัจจัยระดับผู้บริหารโรงเรียน 2) ปัจจัยระดับครู และ 3) ปัจจัยระดับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารการศึกษาจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ ซึ่งทฤษฎีจะเป็นกรอบสำหรับการปฏิบัติ และเป็นเครื่องกำหนดความรู้ที่ช่วยให้การตัดสินใจเพื่อการกระทำเป็นไปอย่างมีเหตุผลและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ขณะเดียวกันการปฏิบัติจะต้องอยู่บนพื้นฐานของวิธีการที่สอดคล้องกับปัจจัยหรือทรัพยากรที่มี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดการศึกษาที่มีความมุ่งหมายสำคัญ คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สมบูรณ์ด้วยการเป็นคนดีมีปัญญา มีความสุข และมีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและให้ความร่วมมืออย่างสร้างสรรค์บนเวทีโลกซึ่งมุ่งถึงความสำเร็จประสิทธิผลเป็นสำคัญ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545 : 1)

เมื่อพิจารณาสภาพการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดแล้ว พบว่า ในปัจจุบันโรงเรียนยังไม่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ได้ อีกทั้งยังไม่สามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้เป็นผลมาจากปัจจัยการบริหารของโรงเรียน อันเกิดจากการปฏิรูปการศึกษาที่พยายามจะยกระดับคุณภาพของโรงเรียนให้สูงขึ้น ซึ่งผลการดำเนินงานในการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าวได้รับความสำเร็จ ในระดับหนึ่งซึ่งเป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น โรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีความล่าช้าอยู่ ซึ่งส่งผลให้ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเมื่อเปรียบเทียบกับนานาชาติในด้านการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกวิชาก็อยู่ในระดับต่ำด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548 : 1-4) และจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในรอบแรกและรอบที่สอง พบว่าสถานศึกษาที่ยังไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำ คือ มีผลการประเมินคุณภาพโดยภาพรวมต่ำกว่า 1.75 จำนวนมากกว่า 15,000 แห่ง ทั้งนี้สาเหตุและปัญหาของโรงเรียนน่าจะมาจากการขาดความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการบริหารงาน ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานในทุกรายวิชา โดยครูร้อยละ 91 มีการสอนที่ยังไม่ได้มาตรฐาน สำหรับด้านกระบวนการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนนั้นจะผ่านการประเมินเพียงมาตรฐาน การบริหารทั่วไปเท่านั้น ส่วนใหญ่จะไม่ผ่านการบริหารทางวิชาการ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549 : 27)

ส่วนผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ.2554-2558) ประจำปีงบประมาณ 2554 นั้น สมศ.ได้ทำการประเมินสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจากการประเมิน สรุปได้ดังนี้ สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7,042 แห่ง ได้รับการรับรอง 4,923 แห่ง (ร้อยละ 69.97) และไม่ได้รับการรับรอง 2,119 แห่ง (ร้อยละ 30.09) สถานศึกษามีผลการประเมินในระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วนสูงกว่าตัวบ่งชี้อื่นๆ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 6 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และตัวบ่งชี้ที่ 12 ผลการส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษาเพื่อยกระดับมาตรฐานและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา (ร้อยละ 0.28 เท่ากัน) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 : 49-50)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) (2553 : online) สสำรวจพฤติกรรมเด็กและเยาวชน สรุปพบว่า ในรอบปี 2551-2552 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 150,000 คน ครอบคลุมทั้ง 5 ช่วงวัย คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีวศึกษา และ อุดมศึกษา การสำรวจพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนพบว่า มีแนวโน้มว่าวิตกมาก โดยในเด็กอาชีวศึกษาและอุดมศึกษายอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วเฉลี่ยร้อยละ 37 และยอมรับการอยู่ก่อนแต่งร้อยละ 50 และยังพบวัยรุ่นหญิงอายุต่ำกว่า 19 ปี มาทำคลอด 69,387 รายหรือเฉลี่ยวันละ 190 ราย นอกจากนั้นยังพบเด็กมัธยมศึกษาถึงอุดมศึกษา มีความสับสนทางเพศเฉลี่ยร้อยละ 45 โดยเด็ก 1 คนจะมีเพื่อนเป็นผู้รักเพศเดียวกันเฉลี่ย 3 คนซึ่งเป็นแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพบว่าเด็กถูกละเมิดทางเพศเพิ่มขึ้นจาก 5,885 รายเป็น 6,438 รายเฉลี่ยวันละ 17 ราย ส่วนคดีอาชญากรรมมีแนวโน้มลดลงโดยมีเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องคดีและถูกส่งเข้าสถานพินิจรวม 42,047 รายลดลงจากเดิม 42,102 ราย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษา ยังไม่สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทและอำนาจหน้าที่ที่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานและคุณภาพการศึกษาที่กำหนด โดยเฉพาะปัจจัยด้านต่างๆ ในการบริหารงานที่ส่งผลถึงความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพของสถานศึกษาเป็นสำคัญ ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของปัจจัยการบริหารที่จะวัดผลสำเร็จของการบริหารสถานศึกษานั้น ต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง ประกอบเข้าด้วยกัน ส่วนมากจะประกอบไปด้วย การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหาร การพัฒนาบุคลากร และการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาทั้งสิ้น จึงได้สนใจศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผนพัฒนา การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ และเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้บริหารที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และพัฒนาด้านการสอนของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างนักเรียนที่มีคุณภาพจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

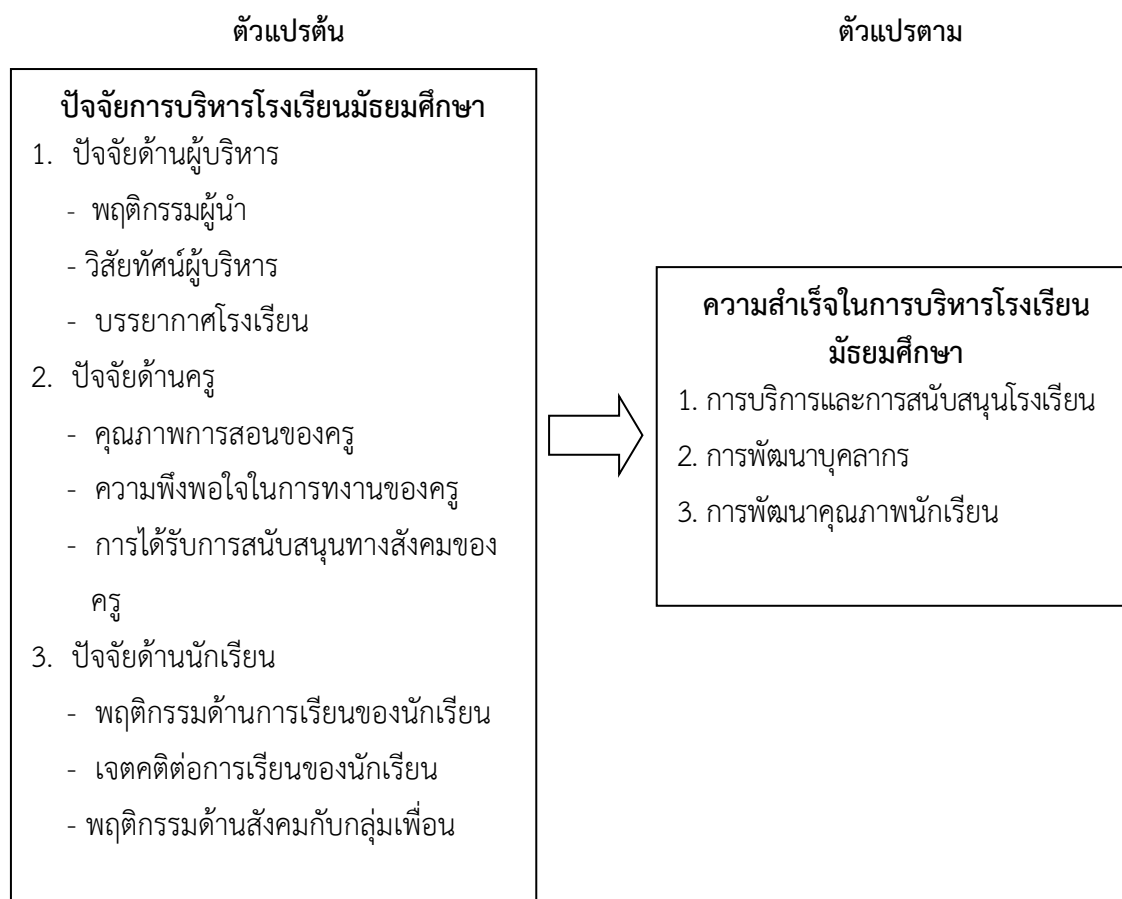
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
2. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยนำกรอบแนวคิดของ ไรต์ และคณะ (Reid and others, 1988 : 24) มาสังเคราะห์ 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านนักเรียน ที่อาจส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียน และตัวแปรตามได้แก่ ความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ผู้วิจัยนำแนวคิดของ กระทวงศึกษาธิการ (2540 : 39-40) ได้กำหนดแนวคิดการพัฒนาโรงเรียนเอกชน ในแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน 15 ปี (พ.ศ. 2540-2554) ไว้ 3 ด้าน ดังนี้ 1) การบริการและการสนับสนุนโรงเรียน 2) การพัฒนาบุคลากร 3) การพัฒนาคุณภาพนักเรียน นำเสนอดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 22 โรงเรียน และครูผู้สอนจำนวน 961 คน ใช้การคำนวณจากตารางของเครจซี่ และมอร์แกน จากนั้นคำนวณสุ่มแบบชั้นภูมิ และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้ 274 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เป็นแบบสอบถามลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.983 และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เป็นแบบสอบถามลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.968

การสร้างเครื่องมือในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหารสถานศึกษา และความสำเร็จในการบริหารงานสถานศึกษา และร่างแบบสอบถาม เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำ แก้ไขและปรับปรุง เพื่อตรวจสอบหาความตรง (Validity) ของเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถามโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence : IOC) ของข้อคำถามเป็นรายข้อ มีค่า IOC เป็นรายข้ออยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีคุณลักษณะเดียวกับประชากร จำนวนไม่น้อยกว่า 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้เท่ากับ 0.988 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีการของครอนบาค (α -coefficient) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ครู และนักเรียน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการบริหารโรงเรียน และปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารสำหรับผู้บริหาร และครู โดยใช้การวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาผู้วิจัยนำผลการวิจัยมาสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านครู อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ส่วนปัจจัยด้านนักเรียนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด พิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านผู้บริหาร โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยพฤติกรรมผู้นำอยู่ในอันดับสูงสุดรองลงมาคือ ทัศนคติของผู้บริหาร ส่วนการจัดบรรยากาศโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.2 ด้านครู โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยความพึงพอใจในการทำงาน อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ คุณภาพการสอน ส่วนการสนับสนุนทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.3 ด้านนักเรียน โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยพฤติกรรมด้านสังคมกับกลุ่มเพื่อน อยู่ในอันดับสูงสุดรองลงมาคือ เจตคติต่อการเรียน ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. ความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยด้านการพัฒนาบุคลากร อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริหารและสนับสนุนโรงเรียน ส่วนด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด พิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

3.1 ด้านการบริหารและสนับสนุนโรงเรียน โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมีการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาโดยการประเมินตนเอง และเตรียมความพร้อมเพื่อรับการประเมินจากภายนอก อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ กำหนดแผนงานโดยการระดมความรู้ ความคิด และทรัพยากรจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และมีการบริหารจัดการโรงเรียนที่ได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากผู้ปกครองและชุมชน ส่วนท่านสามารถประเมินความสำเร็จของงานได้ตามเป้าหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยโรงเรียนจัดให้ครูได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับงานสอนและงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสม อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ คณะครูปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ และซื่อสัตย์ และโรงเรียนจัดครูเข้าสอนตรงตามสาขาวิชาและความถนัด ส่วนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการคิดและการวิเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีความเสียสละในกิจกรรมงานส่วนรวม อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนมีความประหยัดในการใช้สิ่งของ/ทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวม และนักเรียนสามารถทำงานและเรียนอย่างมีความสุข ส่วนนักเรียนสามารถตั้งคำถามเพื่อค้นหาเหตุผล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้แก่ ด้านนักเรียน (X_3) ด้านครู (X_2) และด้านผู้บริหาร (X_1) ประสิทธิภาพในการ ทำนาย ร้อยละ 71.50 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ในการทำนาย ร้อยละ 29.80 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถสร้างสมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{tot} = 0.959 + 0.499 (X_3) + 0.162 (X_2) + 0.114 (X_1)$$

สมการการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{tot} = 0.617 (X_3) + 0.160 (X_2) + 0.123 (X_1)$$

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยดังนี้ คือ ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร และปัจจัยด้าน นักเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะการบริหารสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสังคมและ ประเทศชาติ หากสถานศึกษามีความสามารถในการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพย่อมจะส่งผลต่อความ เจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร เมืองใจ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ปัจจัยระดับผู้บริหารโรงเรียน คือ บรรยากาศโรงเรียน พฤติกรรมผู้นำ และวิสัยทัศน์ ผู้บริหารส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2) ปัจจัย ระดับครู คือ ความพึงพอใจในการทำงานของครู คุณภาพการสอนของครู และการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ของครู ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 3) ปัจจัย ระดับนักเรียน คือ พฤติกรรม ด้านสังคมกับกลุ่มเพื่อเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนและพฤติกรรมด้านการเรียน ของนักเรียน ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 4) ปัจจัยระดับผู้บริหารมีส่วนในความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ ครู และนักเรียน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จใน การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เป็นราย ด้าน พบว่า มีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 ด้านครู เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยครูมีความพึงพอใจในการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ คุณภาพการสอน และการสนับสนุนทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในการบริหารโรงเรียนให้ ประสบความสำเร็จปัจจัยระดับครูถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการผลักดันกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอน

และกระบวนการนิเทศ ตลอดจนมาตรฐานละคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรครูถือว่าเป็นกลยุทธ์หลักในการบริหารโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร เมืองใจ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยระดับครูคือ ความพึงพอใจในการทำงานของครู คุณภาพการสอนของครู และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครูส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.2 ด้านนักเรียน โดยนักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่น้อยที่สุด ซึ่งพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นลักษณะตัว ของนักเรียนแต่ละคนที่แสดงออกหรือการปฏิบัติที่มีต่อการเรียนทั้งในห้องและ นอกห้องเรียนที่แสดงให้เห็นถึง ความกระตือรือร้น ความสนใจ ความสามารถรู้จักการวางแผนและการกำหนดวิธีการเรียนในขณะที่เรียนในห้อง สอดคล้องกับผลศึกษาของ ฮาสแลม และบราวน์ (Haslam & Brown, 1988 อ้างถึงใน ปิยะพร เมืองใจ, 2548 : 52) ที่ ศึกษาผลของการฝึกพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน พบว่า การให้ความรู้และการฝึก ทักษะทางการเรียนส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถช่วยปรับปรุง พฤติกรรมการเรียนรู้ เจตคติต่อการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า การแสดงออกทางพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้และการฝึกทักษะทางการเรียน แต่ขึ้นอยู่กับเจตคติต่อการเรียน ความสนใจความรับผิดชอบในการเรียนรู้ ความเพียรพยายาม รู้จักการฝึกฝนอย่าง ต่อเนื่องจนกลายเป็นนิสัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็จะสูงขึ้น ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จึงควรสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีความรู้สึกรักหรือมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ต่อครู นักเรียนก็ จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและตั้งใจเรียนมากขึ้น ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเรียงตาม ค่าเฉลี่ยดังนี้ คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการบริหารและสนับสนุนโรงเรียน และด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการบริหารโรงเรียนในยุคปฏิรูปการศึกษา คุณภาพและมาตรฐานด้านผู้บริหาร ครู นักเรียน เป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จ ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการบริหารจัดการ การศึกษาในสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานย่อมเกิดจากความแตกต่างของศักยภาพและคุณภาพของผู้บริหาร ครู และนักเรียน เป็นสิ่งสำคัญ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544 : 82) เมื่อพิจารณาระดับความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เป็นรายด้านพบว่ามีประเด็นที่น่าอภิปราย ผล ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาบุคลากร เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการพัฒนาศักยภาพของ บุคลากรและเจ้าหน้าที่ทุกคนในโรงเรียน มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ดำเนินไป อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้พัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ ให้บุคลากรมีเสรีภาพในการ คิด มีโอกาสพัฒนานักกิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนาคุณภาพผลงาน พัฒนาการนำหลักสูตรไปใช้การเพิ่มพูน ความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน สามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้สอดคล้องกับความสนใจความต้องการ และ ระดับพัฒนาการของผู้เรียนสอดคล้องกับความสนใจความต้องการ และระดับพัฒนาการของผู้เรียนด้วย

เทคนิคทักษะ วิธีที่ประสิทธิภาพเจตคติที่ดีต่อการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ บุคลากรและเจ้าหน้าที่จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญเป็นปัจจัยชี้ขาดในความสำเร็จและความอยู่รอดของโรงเรียน (มณเฑียร อายุะศรี, 2541 : 2) ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรผู้บริหารจะต้องดำเนินการ โดยจัดให้บุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ ได้แก่ การแนะนำ การประชุมชี้แจง การสอนงาน การฝึกปฏิบัติงาน การทดลองปฏิบัติงาน การมอบงานให้ปฏิบัติ การให้คำแนะนำปรึกษา การจัดทำเอกสารคู่มือปฏิบัติงาน การสับเปลี่ยนหน้าที่ การปรับปรุงหน้าที่ใหม่ วิธีการพัฒนาบุคลากรโดยกระบวนการปฏิบัติงาน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535; อ้างถึงใน ปิยะพร เมืองใจ, 2548 : 53)

2.2 ด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอนควรเน้นในเรื่องการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ มีเจตคติ และทักษะปฏิบัติ โดยต้องยึดหลักการพัฒนาคุณภาพนักเรียนซึ่งเป็นองค์ประกอบที่จะสร้างคนและพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุขของกรมวิชาการ (2543ค อ้างถึงใน ปิยะพร เมืองใจ, 2548 : 54-55) ประกอบกับใช้แนวทาง การจัดการจัดการเรียนรู้ตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553) ที่กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เป็นการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการเรียนรู้มาเป็นผู้แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้กับครูผู้สอนมากยิ่งขึ้น การจัดการเรียนรู้จะต้องเน้นความสำคัญด้านความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ บุรีสูงเนิน (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก การพัฒนาคุณภาพนักเรียน อยู่ในอันดับสุดท้าย

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้แก่ ด้านนักเรียน (X_3) ด้านครู (X_2) และด้านผู้บริหาร (X_1) ประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 71.50 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ในการทำนาย ร้อยละ 29.80 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านนักเรียน ครู และผู้บริหาร มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภร เขียวรักษ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมทุกด้านตามความรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คุณลักษณะครูผู้สอน สภาพแวดล้อมของโรงเรียน การบริหารงบประมาณ และความสามารถในการบริหารของผู้บริหาร ได้ร้อยละ 61.20

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารด้านนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนควรสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนให้แก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนก็จะสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้เกิดความสนใจในเนื้อหาวิชาการสอนของครูย่อมส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนไปในทางที่ดีขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนด้านการพัฒนาคุณภาพนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจึงควรส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้ครบทุกองค์ประกอบ ให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น โดยเน้นกระบวนการมากกว่าเนื้อหา เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ด้านครู และด้านผู้บริหารส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ในการวางแผนและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา เพราะทุกคนในสถานศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการบริหารงานได้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

2.2 ควรศึกษาความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดอื่นเพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปิยะพร เมืองใจ. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มณฑิยา อายะศรี. (2541). ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2545). การเข้าสู่ผู้บริหารมืออาชีพ. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทางวิชาการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วันเพ็ญ เจริญแพทย์. (2545). การศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ ของผู้บริหารโรงเรียน

ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญา

การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

- วันเพ็ญ บุรีสูงเนิน. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพัฒนาพื้นที่
ชายฝั่งทะเลตะวันออก. ปรินญาปรัชญาดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ศุภร เยาวรักษ์. (2546). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียน
อัสสัมชัญแผนกประถม. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2549). พลิกโฉมการศึกษาไทย. มติชนรายวัน (6 กันยายน 2549), 27.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2553). สถิติวิกฤตเด็กไทย. ใน สสส.
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. ค้นเมื่อ สิงหาคม 2, 2556 จาก
<http://www.thaihealth.or.th/node/18154>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). แนวทางการนำจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนสู่การปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.
2553. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). รายงานศักยภาพของคนไทยกับขีดความสามารถในการแข่งขันปี
2547. กรุงเทพฯ : พรักหวานกราฟฟิค.